

Képkeretezés, aranyozás legolcsóbban szakszerűen Kissnél Kölcsey-u. 3. (Royal-szálló mellett)

hamisítás miatt az iratokat áttette az ügyészre, ahol azonban az eljárást megszüntették. Arról beszélt ezután a vádlott, hogy a rajta esett sérelemért nem tudott magának elégtételt szerezni. Így fordult ezután Mákhöz.

Ismertette ezután Soóky Istvánnak, a szegedi egyetem volt gazdasági főnökének ügyét és ekkor annyira elzárkózott, hogy alig tudta beszédét folytatni. Többször belekezdett mondókájába, de a sírás fojtogatta, később

sirógörcsöt kapott, úgy, hogy az elnök a tárgyalást tíz percre felfüggesztette.

Szünet után az elnök felszólította dr. Lázárt, hogy *uralkodjék érzelmein*, nehogy az előbbihez hasonló jelenet ismétlődjen meg. Együttal figyelmeztette dr. Lázárt, hogy tartózkodjék a sértettel szemben a kemény kifejezések használatától, mert ellenkező esetben erőyes eszközökhöz fog folyamodni.

A sértett hatalmi tébolya miatt került Soóky ebbe a helyzetbe — folytatta dr. Lázár.

Éppen az imént mondtam, hogy *ne használjon ilyen kifejezéseket* — szolt rá az elnök.

A vádlott járásbíró ezután elmondotta, hogy miket tudott meg dr. Pettykóról. A cikket azért írta, hogy az illetékesek figyelmét felhívja Pettykó dolgaira és éppen azért használt ilyen hangot, hogy Pettykó kénytelen legyen a cikk miatt eljárást indítani. Beszolt ezután Pettykó mellékjövedelméről, fényűző lakásáról, vacsoráiról. A cikket azért írta — folytatta —, hogy Pettykó erkölcsi halálát előidézzék azáltal, hogy őt itt felmentik. Másik célja az volt, hogy Soókyt rehabilitálja.

Ezután arról beszélt, hogy mért lépett be a perbe. Eleinte csak Mák volt a vádlott és úgy látszott, hogy nyilatkozattal elintéződik az ügy. Az ügyész előtt kijelentette, hogy ha nem is vonják vissza a felhatalmazást, a nyilatkozatot akkor is elégtételtől fogják elfogadni és az eljárást megszüntetik.

— *Kérem, ne kritizálja itt az ügyész működését!* — szolt rá az elnök.

— Kissé furcsának találtam az ügyésznek ezt az eljárását — mondta tovább a vádlott —, majd arról beszélt, hogy Pettykó visszatéréséről terjedtek el hírek és tudta, hogy ebben az esetben *ajaja* neki. Szily államtitkár beszélt ebben az ügyben a rektorral, a tanárok között aláírásokat gyűjtöttek és úgy érezte, hogy *idejében köze kell lépnie, mert egzisztenciája is veszélyben forogott.*

Azzal fejezte be dr. Lázár, hogy a valóság bizonyítását kéri közérdek és jogos magánérdek megóvása céljából.

Dr. Illyés Tivadar ügyész ellenezte a valóság bizonyításának elrendelését, mert annak *nincs helye sem közérdekből, sem jogos magánérdekből*. Dr. Pettykó ellen *fegyelmi eljárás nincs folyamatban*, ami annakidején indult, azt a fegyelmi tanács letárgyalta, abban ítéletet hozott, semmiféle további közérdek nem kívánja, hogy az ügyet újból előráncigálják. De nem hivatkozhat a vádlott közérdekre azért sem, mert az, aki ilyen

durva sértésekkel telített cikkel

lép fel, annak célja nem a közérdek szolgálata, hanem pusztán a sértés. Ez a cikk a durva sértések tömkelege; a bírói gyakorlat szerint az, akinek célja *kifejezetten a sértés*, nem szolgálhat közérdeket. De az a hetilap — folytatta az ügyész —, ahol a vádlott a cikket elhelyezte, *nem az a hely, ahol egy bíró felléphet és közérdeket szolgálhat*. A jogos magánérdeket sem látja fennforogni.

Az elnök ezután

dr. Pettykó Jánost

kérdezte meg.

— A vádlott itt nem élt, hanem visszaélt a vádlott számára biztosított joggal — kezdte dr. Pettykó. Most még a perrendtartás értelmében *nem áll módomban*, hogy állításai valótlanságát

pontról-pontra bebizonyíthassam. De — amit bírótól elvártam volna — nem volt tárgyalógos. A legaljasabb módon belezárolt életembe. Magam részéről a *legszelebbkörü valóságbizonyításhoz is hozzájárulok, sőt kérem azt.*

Mielőtt dr. Lázár a valóság bizonyítási kérelmének előterjesztésébe belekezdett volna, felállott dr. Illyés Tivadar ügyész és

zárt tárgyalást indítványozott.

Kérelmét azzal indokolta meg, hogy dr. Lázár eddigi magatartásából joggal következtethet arra, hogy olyan dolgokat fog a tárgyalás anyagába belevinni, amely a sértett magánéletére vonatkozik. A közérkölciség megóvása érdekében kérte a zárt tárgyalás elrendelését.

A bíróság úgy határozott, hogy az *indítványának helyt nem ad*, mert a nyilvánosság jelenléte eddig nem volt kifogáolható. Ha majd a tárgyalás folyamán szükségesnek mutatkozik a zárt tárgyalás, akkor módjában lesz az ügyésznek újabb indítványt tennie.

Ezután került sor

a bizonyítási indítvány

előterjesztésére. Az elnök több ízben figyelmeztette dr. Lázárt, mert a járásbíró nem a *szokásos, perrendszerű módon* terjesztette elő kötetnyi vasos iratából a kérelmeket. Azt mondtotta, a saját módszere szerint akarja előterjesztetni a kérelmet, hogy a bíróság munkáját enyhítse, de az elnök erre nem adott engedélyt, hanem a *törvényes formát* követelte. A vádlottat ez némiképpen megzavarta és így az *előterjesztés rendkívül nehézkesen, dőcögve folyt.*

A vádlott néha percekig keresgált iratai között, ekközben az elnök többször is figyelmeztette, hogy az egyes vádpontokra vonatkozólag terjessze elő bizonyítékait. Féltilenkettől egy óráig csak egyik kis részét terjesztette elő kérelmének. Rengeget tanut kért kihallgatni, iratokat ismertetni Pettykó életére, az egyetemnél való működésére.

Az elnök egy órákor félbeszakította a tárgyalást és

délután fél négy órákor

folytathatta dr. Lázár kérelmének előterjesztését. *Hat óráig egyfolytában tartott az előterjesztés, de csak kis részét mondotta el mondanivalójának,*

azok ellenére, hogy a már bejelentett tanuk száma a *százat is meghaladta*. Dr. Pettykó közbeszólt akkor, amikor arról beszélt a vádlott, hogy az északi fjordoknál pihent, külföldön fürdőzött, amit szerinte jó magyar ember nem tesz meg ezekben a nehéz időkben.

— Bocsánatot kérek méltóságos uram — állott fel dr. Pettykó —, a vádlott sok mindent elmondott már rólam és most még a magyarságomat is kétségbevonja.

— Kérem — felelte az elnök —, a vádlottnak ehhez joga van. A bíróság majd eldönti, hogy fürödhet-e magyar ember külföldön. Tessék csak helyet foglalni.

Derős jelenet is akadt.

A vádlott a főtanácsos életére sorolt fel tanukat és egy hölggyel kapcsolatban is beszélt többek között.

— *Csak nem akarja a hölgy nevét is megmondani itt?* — kérdezte ijedten az elnök.

Később arra jelentett be tanut dr. Lázár, hogy a sértett Ujszegeden *átölelt* egy nőt, akihez egyébként nem volna köze. Arra vonatkozólag is tanukat jelentett be, hogy egy tanárképzős hölgyet is megszólított.

Az elnök látható idegességgel figyelte a rendkívül lassan haladó bizonyítási kérelmet és amikor a vádlott kijelentette, hogy az eddigi tanukat egyébként minden körülményre is bejelenti,

a törvényszék váratlanul visszavonult tanácskozára.

Hosszu tanácskozás után a bíróság ismét bevonult és az elnök ismertette a tanács érdekes határozatát. A bíróság

a tárgyalást elnapolta

arra való tekintettel, hogy a vádlott nem készült fel alaposan a tárgyalásra, a bizonyítási kérelmek előterjesztése közben percekig keresgél és főleg azért, mert amikor már egy sereg tanut bejelentett egyes körülményekre, kijelentette, hogy ezeket mindenre is kéri kihallgatni. A bíróság úgy találta, hogy *ilyen körülmények között nem lehet eredményes munkát végezni*, ezért felszólítja a vádlottat, hogy a *kitűzendő újabb tárgyalásra a bizonyítási anyagot a kívánt módon, rendszerezve terjessze elő.*

A törvényszék rövidesen újabb hatánapot tűz ki a főtárgyalásra.

A Klebelsberg-telep közlekedési nehézségei

Miért tilos a vonatokra való felszállás a Rendezőpályaudvaron

(A Délmagyarország munkatársától.) A Klebelsberg-telepi lakosság jórésze kisvasuton jár be a városba. A kisvasutnak feltételes megállóhelye a telep; különösen a reggeli és a déli járatokat használják sokan a telepiek közül. Az esti járatot aránylag kevesen használják, mert a legrosszabb időben, 6 óra 12 perckor indul kifelé Szegedről. A telepi lakosságnak az volna a kívánsága, hogy egy órával később indulna az esti kisvasutat, akkor legalább elmehetnének a mozik és a színház délutáni előadásaira. Sokan eljárának a Klebelsberg-telepiek közül a színház esti előadására is. Akikkel legutóbb a telepen beszélgettünk, mindannyian hangsúlyozták ezt, de mivel nincs alkalmas közlekedési eszköz, a telepről nem járhatnak a színházba. A telepről gyalog bejárni a városba és színházi előadás után az éjszakai órákban kibaktni a telepre, — nem a legkellemesebb szórakozás.

Régebben a telepiek vasuton jártak be a városba. A Rendezőpályaudvaron szálltak fel a vonatra, ez a közlekedés meglehetősen kielégítő volt, mert ezen a vonalon sűrűn közlekednek a vonatok. Nemrégiben azonban a Máv. igaz-

gatósága megtiltotta a telepi lakosságnak, hogy a Rendezőpályaudvaron felszálljanak a vonatra. Nem engedik meg itt a felszállást azoknak sem, akik esetleg Budapest felé akarnak elutazni. Aki a Klebelsberg-telepről Pestre akar utazni, az kénytelen előbb bemenni Szeged-állomásra.

A Klebelsberg-telepieknek egyik speciális sérelmük, hogy a Rendezőpályaudvaron nem szállhatnak fel a vonatra; az üzemvezetőség utján már kérelmezték a Máv. igazgatóságától, hogy engedélyezzék ezt ismét. A válasz azonban elutasító volt.

A Szeged-állomás főnökségénél az ügyben a következő felvilágosítást kaptuk:

— A Rendezőpályaudvar nincs berendezve személyjegyek kiadására. Itt csupán a teherforgalmat bonyolítják le. Szó volt arról, hogy személypénztárt állít fel a Máv. ezen a helyen, de a forgalom olyan volt, hogy nincs arányban a kiadásokkal. Nincs megfelelő váróterem sem és veszélyes a sineken való átjárás is. Ezért kellett megszüntetni a személyforgalmat a Rendezőpályaudvaron.